

ת"פ 4187/05/18 - מדינת ישראל נגד סלים עבאס

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 4187-05-18 מדינת ישראל נ' עבאס

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלים עבאס

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן מיום 25.10.18, בעבירות של **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז-1977, **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, **נהיגה ברכב ללא לוחית רישוי מאחור**, לפי סעיף 305(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, **ותנועת טרקטורון ובטיחותו**, לפי סעיפים 39(א) ו-(ג) לתקנות התעבורה.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 12.2.17 היו השוטרים רועי גולן ואורן זכאי בסיוור שגרתי. במהלך הסיוור, בכביש 77, בין צומת המוביל לצומת גולני, הבחינו השוטרים בנאשם, בעודו רוכב על טרקטורון, ללא קסדה וללא לוחית רישוי. בעודם שומרים על קשר עין עם הנאשם, הבחינו כי הוא פנה לכיוון אזור תעשייה כפר כנא, עצר בצד הדרך והוציא את מכשיר הנייד שברשותו מכיסו. כשהגיעו השוטרים אל הנאשם, חסם רועי באמצעות ניידת המשטרה את דרכו של הנאשם וביקש ממנו לכבות את מנוע הטרקטורון. הנאשם לא שמע להוראותיו וניסה להימלט מהמקום. משלא הצליח הנאשם להימלט עם הטרקטורון ולאחר שנעצר, ניסה להימלט רגלית, אולם נעצר על ידי השוטרים.

בעוד השוטרים מנסים לאזוק את הנאשם, התנגד הנאשם למעצר, ובתוך כך השתולל ותקף את השוטרים בכך שבעט לכל עבר באמצעות רגליו וכן הכה את גופם של השוטרים באמצעות ידיו. לאחר מספר דקות, ומשלא הצליחו לאזוק את הנאשם, ריסס רועי על הנאשם גז פלפל, כאשר מיד לאחר מכן החל הנאשם להימלט שוב מן השוטרים, אך לאחר מרדף, נתפס על-ידי רועי.

עוד צוין בכתב האישום כי הנאשם נהג בטרקטורון בכביש, שלא לשם חצייתו, וללא רישיון נהיגה

עמוד 1

בתוקף.

3. ביום 12.11.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו. לאחר מכן, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, ולאחר מכן הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

4. תסקיר ראשון מאת שירות המבחן הוגש ביום 17.3.20, ואולם ישיבת הטיעונים לעונש שנקבעה נדחתה בשל מצב החירום ששרר באותה תקופה עקב נגיף הקורונה. לאחר מכן נדחה דיון נוסף שנקבע לטיעונים לעונש, מאילוצי הסנגור. הדיון נדחה פעם נוספת, לבקשת הצדדים ובהסכמתם, לשם מיצוי משא ומתן ביניהם. בהמשך, הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע ליום 18.6.20, והוא הופנה פעם נוספת לשירות המבחן לבחון אפשרות שילובו בטיפול ולהגשת תסקיר משלים. תסקיר משלים הוגש ביום 10.9.20. בדיון שהתקיים ביום 15.9.20 הוריתי על הזמנת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, וקבעתי כי הטיעונים לעונש ישמעו במועד נדחה, כאשר המאשימה תבחן את סוגיית המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בגין גזר-דין קודם, והצדדים יטענו באופן חפשי גם לעניין זה. לדיון שנקבע ליום 22.11.20 לא התייצב הנאשם, ולאחר שהוברר כי לא התייצב גם אצל הממונה על עבודות שירות, נדחה הדיון פעם נוספת לשם קבלת חוות-דעת הממונה. הדיון שנקבע ליום 20.12.20 לא התקיים מנסיבות שאינן תלויות בצדדים. ישיבה נוספת לא התקיימה במועדה אף היא, לאחר שהנאשם שהה בבידוד על-פי הוראת משרד הבריאות. לישיבת יום 26.1.21 לא התייצבו הנאשם וסנגורו, ללא כל בקשה או הודעה. דיון שנקבע לחודש פברואר 2021 נדחה, לבקשת הסנגור ובהסכמת המאשימה, בשל מצב התחלואה בנגיף הקורונה. לדיון שנקבע ליום 24.3.21 לא התייצב הנאשם במועד.

ביום 20.4.21, למעלה משנה אחרי ההודעה על הסדר הטיעון והכרעת הדין, טענו הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

5. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 17.3.20 נמסר כי הנאשם, בן 31, נישא לפני כחצי שנה, ואשתו מצויה בהיריון. לדבריו, הוא עובד מזה כחצי שנה במוסך פחחות וצבע של מלגזות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. לאחר מכן, עבד במשך מספר שנים בחברת קייטרינג. הנאשם חפץ להמשיך בלימודים על-תיכוניים אך נאלץ לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ולתמוך כלכלית בלימודי אחיותיו. בהמשך, עבד הנאשם בעבודות בניין ואבן, עד שהשתלב בעבודה בתחום הנוכחי.

לנאשם חמש אחיות. אביו סובל מסוכרת ואינו עובד. אמו, עקרת בית, החלה לאחרונה בלימודי משפטים. הנאשם תיאר קשרים קרובים בינו ובין משפחתו, את אביו כדמות מכוונת בחייו, וביטא תחושת אחריות לפרנסת

המשפחה וצורך לסייע לאחיותיו לרכוש השכלה גבוהה, ביחס אליהן חש סיפוק וגאווה.

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2017, בגינה נדון למאסר למשך 60 ימים בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות. שירות המבחן ציין כי אין זה ברור אם עונש המאסר המותנה בר הפעלה אם לאו, בשל מועד ביצוע העבירות.

6. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה לביצוע העבירות, מזער באופן ניכר את מעשיו, הציג גישה קורבנית והשליך על גורמי אכיפת החוק את האחריות להשתלשלות האירוע. הנאשם נטל אחריות לעבירות התעבורה, וביטא חרטה מילולית לגביהן. לדברי הנאשם, כיום הוא מצוי בשלב אחר בחייו, ועתיד להפוך בקרוב לאב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות תקינות, ועורך מאמצים להציג פסאדה חיובית ומתפקדת. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אך מגיל צעיר נושא על כתפיו את נטל פרנסת המשפחה, המוביל לווייתורים אישיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת מותאם במצבי לחץ, וכן **זוהה קושי מול גורמי סמכות ואכיפת החוק**, וצוין כי סנקציות שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה, להכיר בחומרת מעשיו ולהתבונן באופן ביקורתי עליהם, וראה עצמו קורבן. לצד זאת צוינה יכולת תקינה להסתגלות למסגרות ותפקוד תקין ביסודו במסגרות התעסוקה.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי אינו רואה בהתנהלותו אלמנט אלים כלשהו. בשל כך קבע שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי, ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

7. **בתסקיר משלים מיום 10.9.20** נמסר כי בתקופת הדחייה קיים שירות המבחן שיחה נוספת עם הנאשם. צוין כי הנאשם לא הגיע לשתי פגישות שנקבעו עמו, ללא הודעה מראש. לדברי הנאשם, בתקופת הדחייה נולד לו תינוק, ועבודתו הופסקה בתקופת התפרצות הקורונה. לאחרונה, החל הנאשם לעבוד באופן חלקי במוסך. הנאשם תיאר תחושת אחריות לפרנסת המשפחה, שהתגברה לאחר לידת בנו. כן תיאר חשש מפני הטלת מאסר, גם כזה לריצוי בעבודות שירות. התייחסותו לעבירות נותרה בעינה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה למיוחס לו, מתקשה לראות את הבעייתיות שבהתנהגותו וממעט בחומרתה. צוין כי בתקופה שחלפה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם ציין כי מאז ביצוע העבירות דן חלפו מספר שנים והוא מצוי במקום אחר, לאחר שעבר שינוי בחייו ועל כתפיו מוטלת האחריות לפרנסת המשפחה. הנאשם ציין כי אינו מזהה צורך טיפולי כלשהו אך הביע נכונות מילולית לכך, מתוך ציפייה כי הדבר יסייע לו בהליך המשפטי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל להליך של בחינה והתבוננות עצמית, ויתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי. שירות המבחן שב ונמנע ממתן המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ביום 20.4.21 טענו הצדדים לעונש כאמור. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, והשלימה אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

9. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילת רישיון בפועל לתקופה שבין 12 ל-14 חודשים, קנס הנע בין 5,000 ל-15,000 ₪, ופסילה על תנאי. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם לו טענה, וכן לקבוע כי ניתן להפעיל את עונש המאסר על-תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, בן שבעה חודשים, ולהפעילו במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו, בצירוף עונשי פסילה, קנס ומאסר על-תנאי.

ב"כ המאשימה טענה כי מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים, תקף אותם פיזית וניסה מספר פעמים להימלט מהם, גם באמצעות הטרקטורון וגם רגלית. כן הנאשם נהג ללא רישיון וסיכן את הנוסעים בכביש. ב"כ המאשימה ציינה כי קיימת קשה רחבה של ענישה בעבירות דנן, וכי המחוקק קבע בסעיף 273 לחוק עונש מאסר חובה שלא יפחת מחודש ימים, לצד העבירה של תקיפת שוטר. נטען, כי המדובר בתקיפה ברף הבינוני, ללא חבלות אולם נסיבות העבירות מלמדות על תעוזה והעדר מורא מצד הנאשם, אשר לא רק נהג ללא רישיון, ללא קסדה, ללא לוחית רישוי ובכביש - אלא גם ניסה להימלט לא פעם, והתנגד בכוח למעצרו. נטען כי מדובר בבירונות כלפי השוטרים הממלאים את תפקידם על-פי דין.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען, כי אמנם, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון וחסך מזמנו של בית-המשפט. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על המיוחס לו, מתקשה לראות את הבעייתיות שבהתנהגותו, וסבר כי אינו בשל להשתלב בהליך טיפולי ויתקשה להפיק תועלת ממנו. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט לתת משקל לשיקול של הרתעת הנאשם והרתעת הרבים, ולהעמיד עונשו על הרף העליון של המתחם לו טענה.

11. עוד צוין בטיעוני ב"כ המאשימה, כי לנאשם הרשעה אחת קודמת, משנת 2017, בעבירות התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בגין אירוע משנת 2014. ביום 9.1.17 גזר בית-המשפט על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, וכן עונש של שבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, שלא יבצע את העבירות בהן הורשע או כל עבירה מסוג פשע או עוון שעונשה למעלה מ-10 חודשי מאסר, מתוך סימנים א'-א'2 ו-ב' לפרק ח' לחוק העונשין.

באשר לתחולת התנאי, טענה ב"כ המאשימה כי סעיף 52(ג) לחוק העונשין קובע כי מאסר על-תנאי חל ממועד מתן גזר-הדין, אלא אם הורה בית-המשפט אחרת. גזר-הדין בתיקו הקודם של הנאשם ניתן ביום 9.1.17, וכל רכיבי הענישה פורטו בו, ללא דחייה של מועד תחילת גזר-הדין. בית-המשפט הורה על קבלת חוות-דעת ממונה באשר לאפשרות נשיאת המאסר בעבודות שירות. בתאריך 30.3.17 בהחלטה הנושאת את הכותרת "גזר-דין סופי", התייחס בית-המשפט רק לאופן ריצוי רכיב המאסר. הנאשם אף

חתם על התחייבות במועד מתן גזר-הדין, וכן בינואר 2017 בוצע קיזוז של הקנס מפיקדון שהיה בתיק, מה שמצביע על כך שגזר-הדין ניתן ויושם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטענתה כי עונש המאסר על-תנאי בר הפעלה בתיק זה. נטען, כי העובדה שנבחנה אפשרות ריצוי המאסר בעבודות שירות, אינה דוחה את מועד תחילת עונש המאסר על-תנאי שהוטל. ההחלטה המאוחרת שניתנה בעניין ריצוי המאסר בעבודות שירות - הנה בבחינת השלמת גזר-הדין בלבד, ואינה משפיעה על תוקפו, תחולתו ומועד של עונש המאסר על-תנאי שהוטל. כן נטען כי פרשנות אחרת תוביל לתוצאה בלתי סבירה, לפיה בתקופה שלאחר גזירת הדין ועד להכרעה בסוגיית עבודות השירות, יהיה הנאשם פטור מאימת עונש המאסר על-תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם

12. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש עומד ברף התחתון שלו על עונש מאסר על-תנאי. הוא ביקש מבית-המשפט להסתפק בעונש זה, ולהימנע מהפעלת עונש המאסר על-תנאי שאינו ניתן להפעלה בתיק זה, לטענתו. עוד ביקש הסנגור כי אם יוטל עונש מאסר בעבודות שירות, ויופעל התנאי, שיופעלו בחופף לתקופת התנאי ולפרק זמן מקסימלי של שבעה חודשים, כאורך המאסר על-תנאי. כן ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת תקופת פסילה ממושכת ומהטלת קנס כבד, שיפגעו בנאשם ובפרנסתו.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות דנן בוצעו ביום 12.2.17, והנאשם שוחרר במסגרת הליך מעצר הימים. המאשימה הגישה את כתב האישום שנה וחצי לאחר האירוע, ולא בוצעו פעולות חקירה המצדיקות את השיהוי בהגשתו. בחודש מאי 2017 תיקנה המאשימה את כתב האישום, בטרם הקראה, ביוזמתה וללא קשר להסדר הטיעון. הנאשם הודה במעשים, חסך זמן שיפוטי יקר, בינתיים נישא והפך אב לתינוק אשר כיום הנו בן שמונה חודשים. לנאשם 5 אחיות, אביו אינו עובד, והנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו. כיום עובד הנאשם בתחום הבניין עם בן דודו.

ב"כ הנאשם טען עוד כי הנאשם נפגע בעקבות מעצרו, השוטרים תפסו אותו בגופו, ריססו אותו בגז, פלפל, וניסו לאזוק אותו. השוטרים לא נפגעו, והתקיפה בוצעה באמצעות דחיפה בלבד. הנאשם הובל לקבלת טיפול רפואי בבית החולים לאחר האירוע. הנאשם לא חפץ להתלונן על התנהגות השוטרים כלפיו מתוך חשש, וכיום הוא מצוי ביחסים טובים עם אחד מן השוטרים. ב"כ הנאשם ציין עוד כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה על רכב, אך לא על טרקטורון, ותקופות הפסילה הנהוגות בבתי המשפט לתעבורה קצרות בהרבה מזו שהמאשימה מבקשת להטיל על הנאשם. הסנגור ציין כי אין לחובת הנאשם עבר תעבורתי מכביד.

ב"כ הנאשם טען כי עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתיק קודם אינו בר-הפעלה, שכן ניתן במועד מאוחר יותר גזר-דין סופי, וזאת רק לאחר ביצוע העבירות דנן. נטען, כי התנאי חל ממועד מתן גזר-הדין הסופי ואילך, והעבירות דנן בוצעו לפני שניתן. כן הודע בגזר-הדין כי ישנה זכות ערעור בתוך 45 ימים מאותו המועד ואילך, כך שהמאסר המותנה טרם נכנס לתוקפו עד לנתינת גזר-הדין הסופי. כן נטען כי הנאשם הורשע בעבר בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים ולא בעבירה המוגמרת.

דברי הנאשם

13. הנאשם מסר כי לא ישוב על מעשיו, כי לו חיים חדשים, משפחה ותינוק, והוא מתנצל על מה שעשה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

14. בית המשפט התייחס לא אחת לחומרת עבירות האלימות המופנות כנגד עובדי ציבור ואנשי משטרה. העבירות פוגעות בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, ובתחושת הביטחון האישית של הפרט. כאשר מדובר בעובד ציבור, או בשוטרי, נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור, שמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בגופם, בכבודם ובביטחונם האישי.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל** (4.11.13):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ראו עוד את הדברים שנאמרו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' בחוס נעמאן** (19.3.14):

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו..."

עבירות התעבורה אותן ביצע הנאשם מעמידות בסיכון את משתמשי הדרך ופוגעות בעקרונות של שמירה על הסדר הציבורי ובטיחותם של הנוסעים בדרכים. נסיעה ברכב ללא לוחית רישוי פוגעת בשלטון החוק, ומסכלת יכולת חיונית לאכוף עבירות מתחומי התעבורה, אבל גם מתחומי עבריינות אחרים, של רכוש ואלימות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

15. הנאשם נהג, בכביש 77 בין צומת המוביל וצומת גולני, בטרקטורון, כאשר אין לו רישיון נהיגה המתאים לסוג רכב זה, כאשר לטרקטורון אין היתר חוקי לנסוע בכביש, אלא למטרת חצייתו בלבד, הטרקטורון ללא לוחית רישוי והנאשם אינו חובש קסדה.

שעה שעצר בצד הדרך, הוציא את מכשיר הטלפון הנייד מכיסו, עצרו לידו שוטרים בניידת אשר הבחינו בו נוסע בכביש, חסמו את דרכו באמצעות ניידת המשטרה וביקשו ממנו לכבות את מנוע הטרקטורון.

הנאשם ניסה להימלט מהמקום, עם הטרקטורון, אך נעצר. אז, ניסה שנית להימלט, הפעם רגלית, אך השוטרים עצרו אותו שוב. בעודם מנסים לאזוק את הנאשם, התפרע הנאשם ובעט לכל עבר באמצעות רגליו והכה בשוטרים בידיו.

בהמשך לאמור, השוטר רועי השתמש בגז פלפל כלפי הנאשם, אז ניסה הנאשם להימלט בשלישית מן השוטרים.

הנאשם נתפס לאחר מרדף על-ידי השוטר רועי.

תקיפת השוטרים באלימות, שלושה ניסיונות הימלטות מהם, והתנגדות למעצר - הנם מעשים הפוגעים באותם ערכים מוגנים שצוינו. מדובר בפגיעה בפועל בסדר הציבורי, תוך התנהגות מתריסה ומזלזלת באכיפת חוק לגיטימית, ובשוטרים שבצעו תפקידם כדין. גם השימוש בכוח ובגז פלפל מצד שוטרים בעת ניסיון הימלטות של חשוד (מספר ניסיונות כאן) מובן על רקע התנהלות פוגענית של הנאשם, שסירב לשעות להוראותיהם לכבות את מנוע הרכב, ניסה להימלט מהם, ולאחר מכן התפרע והתנגד למעצר תוך שימוש באלימות פיזית.

תופעה של נהיגה מסוכנת ופרועה בכבישים, של נהגים צעירים בעיקר, על כלי רכב שונים, ובמיוחד טרקטורונים, הנה תופעה נפוצה ומתגברת, הפוגעת בביטחונם של מטיילים ומשתמשים בדרך. כשמתבצעת נהיגה כזו ברכב ללא לוחית רישוי, מקשה הדבר עד מאד את עבודת המשטרה בלכידת העבריינים. אין מנוס מביצוע אכיפה נמרצת ולא רופסת, לרבות שימוש בכוח סביר במקרים דוגמת הנוכחי, כדי לאתר ולעכב עברייני תנועה אשר נמלטים ללא כל מורא חוק מהמשטרה. אי ציות להוראות שוטרים והימלטות מתריסה, מחייבות תגובה לאתגר, ואין להישמע לטענות מצד מי שביצע עבירות, על כך שהיה על גורמי החוק לוותר לו ולהניח לו בהימלטותו.

16. לצד החומרה שבנסיבות ביצוע העבירות, יש לציין כי מדובר באירוע ספונטני, שאינו מתוכנן, הנאשם לא עשה שימוש באמצעי כלשהו, רף האלימות שנקט כלפי השוטרים לא היה גבוה, ובפועל לא נגרם נזק לשוטרים, לגופם או לרכוש, אלא שהם הצליחו להתגבר על הנאשם על אף התנהגותו.

מעיון בתסקיר שירות המבחן והתייחסות הנאשם לביצוע העבירות עולה כי הנאשם טוען שנהג על הטרקטורון בשדה, במקביל לכביש 77, ולא בכביש. לדבריו, עצר בצד, וכיבה את המנוע על מנת לדבר בטלפון והשוטרים לא אפשרו לו זאת וחסמו את דרכו. הנאשם טען כי לא ניסה להימלט מהמקום, לא באמצעות הטרקטורון ולא ברגל. עוד טען כי לא ניסה להתנגד למעצר ולא תקף את השוטרים. לדברי הנאשם, אחד השוטרים צעק עליו, והנאשם שאל אותו מדוע הוא צועק, ובתגובה הלה ריסס אותו בגז פלפל. הנאשם טען כי יתכן והתפרע בשל השפעת גז הפלפל.

בתסקיר צוין כי הנאשם נוטל אחריות לעבירות התעבורה, אך לטענתו הטרקטורון שימש אותו לנהיגה בשדות. במובן זה סבר שירות המבחן כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה ביחס לעבירות המיוחסות לו.

מדיניות הענישה הנוהגת

17. הצדדים הפנו לפסקי-דין רבים, המשקפים מדיניות ענישה נוהגת מגוונת, הנעה בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ הצדדים הפנו לפסקי-הדין הבאים -

א. רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (14.6.2007) - שהוגש מטעם המאשימה - הנאשם נדון בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, **לשבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי, וכן הופעל מאסר על-תנאי קודם בחופף**. תסקיר שירות המבחן היה חיובי והמליץ על הטלת צו של"צ והארכת התנאי. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכן בקשת רשות הערעור שלו. בית-המשפט העליון קבע בעניינו, כי:

"העבירות שביצע המבקש חמורות מאוד, לנוכח העובדה שהוא תקף שוטרים באופן הראוי לכל גנאי והסתייגות. העונש המירבי בגין העבירות שבוצעו על-ידו צריך היה להסתכם בשש שנות מאסר בפועל, וזאת אף מבלי שיובא בחשבון עונש המאסר על תנאי אשר היה תלוי ועומד כנגדו. כך שהעונש שהוטל עליו בבית משפט השלום הוא עונש קל ביותר, ואיננו עומד במגמה של החמרת העונש בגין עבירות של אלימות. אף אם נביא כנימוק לקולא את העובדה שהמבקש עובד כרגע, ואת בקשת הסליחה על-ידו, הרי שאין די בכך כדי להצדיק הקלה כה משמעותית כעונשו. ואבהיר שוב, בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא."

עמוד 8

יצוין כי רמת האלימות במקרה זה גבוהה מרמת האלימות שבמקרה שכאן.

ב. ע"פ ג (חי') 25010-11-09 **חטיב נ' מדינת ישראל** (4.2.10) - אליו הפנתה ב"כ המשיבה, המערער, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, ניסיון שיבוש מהלכי משפט, קשירת קשר לשיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. זאת, לאחר שנמלט ברכב בו נהג ללא רישיון, משוטרים, הסיט את הרכב לעברם ואף פגע בהם ונמלט מהמקום. בהמשך עצר את הרכב ונמלט רגלית מהמקום. נקבע כי המדובר בעבירות חמורות ורק בנס לא נפגעו עוברי אורח והשוטרים. הוטלו עליו **שנת מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופסילה למשך 14 חודשים**. הערעור נדחה תוך קביעה כי התופעה של זלזול בחוק ובנציגיו הפכה לתופעה מדאיגה ובית המשפט חייב להעביר מסר ברור, לפיו שלומם של האחראים על אכיפת החוק, אינו הפקר.

ג. ע"פ פ (חי') 796-04-09 **מדינת ישראל נ' אבו שהאב** (2.7.09) - גם אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המשיב הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והכשלתו, לאחר שסירב להציג בפניו תעודת זהות, סירב להתלוות לשוטרים ולאחר מכן תקף שני שוטרים, במכה בחזה, במכת אגרוף ובדחיפה. נגזרו על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי קודם בן 12 חודשים בחופף, מאסר על-תנאי והתחייבות. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וקבע כי עונש המאסר המותנה ירוצה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שהמשיב ירצה בסך הכל **20 חודשי מאסר בפועל**.

ד. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל** (25.5.13) - אליו הפנה ב"כ הנאשם, שם המבקש הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, לאחר שסירב לצאת מן הרכב בו נסע, ולאחר מכן יצא מן הרכב, קרב אל השוטר באופן מאיים ונשך אותו באפו. כן התנגד המבקש למעצרו, השתולל והשליך את ידיו לכל עבר. שני תסקירים שהוגשו בעניינו לא כללו המלצה טיפולית. הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס בסך 300 ₪ ופיצוי בסך 3,000 ₪. בערעור שהגיש המבקש לבית-המשפט על הכרעת הדין, קבע בית-המשפט המחוזי כי לא הוכיח שעומדת לזכותו הגנת השכרות, אך משום הנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירות, הומר עונש המאסר **בצו של"צ בהיקף של 200 שעות**, כשיתר רכיבי גזר-הדין נותרו על כנם. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך קביעה כי נוכח הנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירות, בית-המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש.

מדובר, אם כן, במקרה שאין בו כדי לשקף מדיניות ענישה עדכנית בעבירות דומות, אלא במקרה שבו בית-המשפט הקל בעונש נוכח נסיבות חריגות.

18. ניתן לעיין בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1643/16 **שלמה ביטון נ' מדינת ישראל** (2.3.16) - המבקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר לאחר שנהג ברכב, בניגוד לתמרוך "אין כניסה", עצר לצד הדרך לבקשת השוטרים, החל לקללם

ולטרוק את דלת הניידת בבעיטה. משלא נרגע והתבקש לסגור את דלת הניידת, הדף המבקש את השוטר ורוסס בגז פלפל. המבקש ניסה להימלט מהמקום אך נעצר, תוך שממשיך לצעוק ולהשתולל. בית-משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, ועד ל-6 חודשי מאסר**, בציינו את חומרת העבירה, חוסר מורא מפני השוטרים והפגיעה בשלום הציבור ובגופו של השוטר. מאידך צוין כי אלימות שאינה חמורה הובילה לריסוס המבקש בגז פלפל. הוטלו על המבקש **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאסר על-תנאי**. בית-המשפט המחוזי ציין כי לא התקבלה המלצה חיובית משירות המבחן, ובהעדר שיקולי שיקום לא מצא להתערב בעונש. בית-המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש מאוזן ודחה את בקשת רשות הערעור.

ב. רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' **מדינת ישראל** (9.6.14) - המבקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שדחף שוטר בחזהו, ובעט בשוטרים אחרים, שעה שהגיעו לבצע חיפוש בביתו. בית-משפט השלום הטיל עליו **4 חודשי מאסר בפועל, הפעיל במצטבר עונש של 6 חודשי מאסר על-תנאי, והטיל עליו מאסר על-תנאי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שהתבקש לעצור את רכבו על-ידי שוטרים, והוטלו עליו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נוספים**.

ד. עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (3.11.13) - גם שם דחתה ערכאת הערעור, ערעור על עונש של **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות** בנסיבות דומות לאלה לעיל.

ה. ת"פ (עכו) 45215-03-13 **מדינת ישראל נ' אליאסין** (31.3.16) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר, וחבלה במזיד לאחר שתקף שוטרים שנסעו בניידת. בית-משפט השלום דחה עתירת הנאשם להימנע מהרשעתו, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של **10 חודשי מאסר על-תנאי, צו של"צ וקנס כספי**, וזאת בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבע ומבלי שהיו קיימים שיקולי שיקום.

ו. בת"פ (חיפה) 62819-05-17 **מדינת ישראל נגד דיאנה שיטריט ואח'** (28.02.18), בית המשפט גזר על כל אחד משלושת הנאשמים בתיק - **6 חודשי מאסר על תנאי וקנס** בגין עבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.

19. לאחר ששקלתי את נסיבותיו של המקרה הנוכחי, שמעשה התקיפה בו הסתכם בהפניית אלימות ברף חומרה נמוך, יחסית, בהשתוללות הכוללות בעיטות לכל עבר, הכאת הנאשם את השוטרים בידיו, ושלושה ניסיונות הימלטות ברכב וברגל - ללא גרימת נזקים פיזיים לשוטרים, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12**

חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

20. הנאשם, בן 31, נשוי ואב לתינוק.

הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

בחודשים האחרונים עובד הנאשם במוסך. צוין, כי הנאשם מגיל צעיר מסייע בפרנסת משפחתו הגרעינית, כאשר מסייע כספית להוריו ולאחיותיו. שירות המבחן התרשם כי מדובר במשפחה נורמטיבית.

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2017, בגינה נדון למאסר למשך 60 ימים בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, והתפרעות, לאחר שנטל חלק בהתפרעות של קבוצת מתפרעים בצומת בית רימון, ויידה אבנים לעבר שוטרים.

הנאשם עבר את העבירות הנוכחיות תוך זמן לא רב לאחר הרשעתו בתיק הקודם.

בפני שירות המבחן לא נטל הנאשם אחריות מלאה לביצוע העבירות, נקט צמצום בהתייחסותו אליהן, הציג גישה קורבנית והשליך על השוטרים את האחריות להשתלשלות העניינים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת מותאם במצבי לחץ, וכן זוהה קושי מול גורמי סמכות ואכיפת החוק. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי אינו רואה בהתנהלותו אלמנט אלים כלשהו. שירות המבחן קבע כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי, ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן חשש כי הטלת עונש המאסר, גם כזה לריצוי בעבודות שירות, עלולה לפגוע בפרנסת משפחתו.

צוין כי בתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות (פברואר 2017, לפני למעלה מארבע שנים) לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי מאז ביצוע העבירות הוא מצוי במקום אחר, לאחר שעבר שינוי בחייו, הפך לאב, ונוכח האחריות המוטלת עליו.

21. כאמור, מאז ביצוע העבירות חלפה תקופה משמעותית. ב"כ הנאשם טען כי אף שהעבירות בוצעו בפברואר 2017, כתב האישום הוגש בחודש מאי 2018, בשיהוי, וכי יש להתחשב בשיקול זה בעת גזירת הדין.

איני סבורה כי מדובר בשיהוי משמעותי, בהינתן עומס העבודה הקיים במערכות אכיפת החוק, התביעה

ובתי המשפט. ודאי לא שיהיו שרירותי ומפליג העשוי, בנסיבות המתאימות, לשמש שיקול משמעותי להקלה בעונש. לא ניתן לומר כי בזמן שחלף עד להגשת כתב האישום, הסתמך הנאשם על כך שלא יינקטו כנגדו הליכים בגין מעשיו.

אתן משקל מסויים לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, למעלה מארבע שנים (אם כי כפי שפורט בסעיף 4 לגזר-דין זה, דחיות לא מעטות בדיונים בתיק זה נגרמו בעטיים של הנאשם ובא כוחו), העדר עבר פלילי מכביד, והעובדה שגם עונש המאסר על-תנאי הוטל על הנאשם בשנת 2017, בגין אירוע שהתרחש בנובמבר 2014.

מצאתי כי יש להציב את העונש בחלקו הנמוך - מרכזי של מתחם הענישה, ואולם לא בתחתיתו, וזאת נוכח העבר הפלילי, הליקוי בקבלת האחריות, וגילוי תפיסותיו השליליות של הנאשם כלפי אכיפת חוק לגיטימית, והיעדר ההמלצה של שרות המבחן.

סוגיית הפעלת המאסר על-תנאי

22. נגד הנאשם הוטל בגזר-הדין בת"פ 24326-11-14 עונש של 60 ימי מאסר בפועל, **7 חודשי מאסר על-תנאי**, קנס והתחייבות כספית. גזר-הדין ניתן ביום **9.1.2017**. בהמשך לו, בהחלטה נפרדת ולבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות לשם בחינת אפשרות ביצוע העונש בדרך של עבודות שירות.

ביום **30.3.2017** ניתנה על-ידי בית-המשפט החלטה שכותרת "גזר דין סופי", ובה נקבע כי המאסר שהוטל על הנאשם בגזר-הדין מיום 9.1.17, ירוצה בדרך של עבודות שירות, וכן צוינה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים. כפי שפורט, הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת המועד שממנו יש לספור את שלוש שנות התנאי, ולמחלוקת זו, יש לדידם השפעה מכרעת בשאלה אם המאסר המותנה בר הפעלה בתיק זה, אם לאו.

23. העבירות בתיק זה בוצעו ביום **12.2.2017** - קרי בתקופת הביניים - שבין מתן גזר-הדין שבו הוקרא העונש, ובין מתן "גזר-הדין הסופי" שהורה על ריצוי העונש בעבודות שירות. ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם להוראת סעיף 52(ג) לחוק העונשין, תקופת התנאי תחל ממועד מתן גזר-הדין, אלא אם בית-המשפט הורה אחרת. נטען, כי בגזר-הדין הסופי התייחס בית-המשפט אך ורק לעניין ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, ונתינתו אינה דוחה את מועד תחילת התנאי, שכן המדובר בהשלמת גזר-הדין בלבד. לעומת זאת, הסנגור טען כי גזר-הדין לא ניתן עד למועד המאוחר בו ניתן גזר-דין סופי והודעה זכות הערעור, וכי יש למנות את תקופת התנאי ממועד נתינת גזר-הדין הסופי ואילך, כך שלא יחול על עבירות שבוצעו בתקופת הביניים, ולפיכך המאסר המותנה אינו בר הפעלה בתיק זה.

24. ב"כ המאשימה הפנתה ל ע"פ 271/01 **טולדנו נ' מדינת ישראל** (30.4.2001) שם נדונה טענה דומה, לאחר שהמערער ביצע עבירות נוספות, בתקופה שבין מתן גזר-הדין ובין המועד הנדחה שבו היה אמור בית-המשפט לדון בהמלצות הממונה על עבודות השרות ולהחליט בהן. בית-המשפט העליון הפנה להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין, וקבע כי בהעדר החלטה אחרת, עונש התנאי יחל להימנות

ממועד מתן גזר-הדין. עוד הפנה בית-המשפט העליון לסעיף 51ב, המאפשר לשקול להמיר עונש מאסר למאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שנגזר מאסר בפועל ובית המשפט חתם את מלאכת פסק-הדין. גזר-הדין איננו עוד ניתן לשינוי אלא בגדריו של סעיף זה בלבד. לעומת זאת, הואיל ומדובר בהחלטה המהווה שינוי מהותי, זכות הערעור נמנית רק לאחר מתן ההחלטה המשלימה לפי סעיף 51ב, ועל מנת למנוע את הצורך לערער פעמיים, אך נקבע כי אין לעניין זה דבר וחצי דבר עם תחילת תוקפו של מאסר על-תנאי שהוטל על נאשם במסגרת אותו גזר-דין. וכך נקבע שם, בין היתר:

"רכיב זה של העונש, כמו גם אורכה של תקופת המאסר בפועל, אינם עוברים שינוי כלשהו בעקבות בדיקת התאמתו של נאשם לעבודות שירות, ומבחינת הכלל בדבר סופיות הדין, נושא זה הוכרע ביום שנחתם גזר-הדין, והוא עשוי להשתנות רק מכוח פסק-דינה של ערכאת ערעור.

על רקע זה נשאלת השאלה, מה ההיגיון לדחות את תחילת תוקפו של המאסר על-תנאי, כאשר מטרתו של זה להרתיע את הנאשם לעתיד לבוא, לאחר שנמצא כי הוא חטא בפלילים ועקב כך גם הורשע. והרי דחייה זו משמעה הוא להעניק לנאשם פרס שאינו ראוי לו, לאמור: בתקופה שבין מתן גזר-הדין ועד להכרעה בסוגיית עבודת השירות הוא יהיה פטור מאימתו של המאסר על-תנאי. ונדמה שתוצאה זו היא בלתי סבירה, מחטיאה את מטרת החיקוק, ואף עלולה לגרום לנאשם לחזור לסורו בתקופת הביניים. אכן, גם מאסר על-תנאי, כמו רכיביו האחרים של גזר-הדין, נתון לערעור, אך כניסתו לתוקף מיידית אינה כרוכה בנזק כלשהו לנאשם, ובוודאי לא בלתי הפיך, שהרי כל שנדרש ממנו הוא לנהוג כאזרח מהוגן, דרישה שרוב הבריות ממלאים אחריה גם בלי שיעמוד נגדם עונש מרתיע."

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 7495/12 **צדוק נ' מדינת ישראל** (22.10.12) שם נדונה תחולת החלטה בדבר עיכוב ביצוע העונש, על עונש מאסר על-תנאי, ונקבע כי מועד תחילת תקופת התנאי הנה, בהעדר הוראה אחרת - במועד מתן גזר-הדין "ותו לא".

25. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה לעיל, ובפסיקה נוספת, והגעתי לכלל מסקנה כי מדובר **בעונש תנאי שהנו בר-הפעלה בתיק זה**, שכן גזר-הדין ניתן במועד מוקדם לביצוע העבירות דנן, דובר בגזר-דין שבו סיים בית-המשפט את מלאכת פסק-הדין, ועונש התנאי, בהעדר כל ציון אחר, החל להימנות מיום נתינתו. העובדה שהדין נדחה לשם בחינת אפשרות ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, לקבלת חוות-דעת הממונה ולמתן החלטה בעניין זה - אינה מעלה ואינה מורידה לעניין מועד תחילת תקופת התנאי. גם העובדה שניתנה, במועד מאוחר לביצוע העבירות דנן, החלטה על ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות - אין בה כדי להביא לדחיית מועד תחילת תקופת התנאי בהתאמה, בהעדר כל אפשרות לשינוי רכיבי הענישה בשלב זה, ובהיותה בגדר החלטה משלימה לגזר-הדין, אף שהוכתרה בכותרת "גזר-דין סופי". על אותו משקל, נקבע כי בית-המשפט אינו מוסמך לשנות את גזר-הדין, אף לאחר קבלת חוות-דעת שלילית מאת הממונה (ראו: רע"פ 43/06 **חטואל נ' מדינת ישראל** (16.5.06)). מכאן שגזר-הדין שניתן נגד הנאשם בינואר 2017, קבע את תקופת התנאי למשך 3 שנים

שיימונו מיום נתינתו, והעבירות דנן בוצעו בתוך תקופת התנאי.

הנאשם ביצע עבירות תיק זה מעט למעלה מחודש אחרי שדינו נגזר למאסר בגין עבירות דומות, ובטרם הוחלט כי אותו מאסר ירוצה בעבודות שרות. אותו מאסר מותנה חל בהתאם לפסיקה, ועל פי ההגיון הסביר.

26. טענה נוספת שהעלה ב"כ הנאשם היא כי עונש המאסר על-תנאי בתיקו הקודם של הנאשם, הוטל בעבירה של **ניסיון לתקיפת שוטר** בנסיבות מחמירות, ואינו ניתן להפעלה שעה שהנאשם הורשע בתיק זה בעבירה המושלמת של תקיפת שוטר. מעיון בגזר-הדין בתיק הקודם ובנוסח עונש המאסר על-תנאי שהוטל עליו בו, עולה כי הוטלו:

"7 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע או כל עבירה מסוג פשע או עוון, שעונשה למעלה מ-10 חודשים, מתוך סימנים א', א'1, א'2 ו-ב' לפרק ח' לחוק העונשין, תשל"ז-1977". (הדגשה שלי, רש"כ)

הנאשם הורשע בתיק הנוכחי (בין היתר) בעבירה של **תקיפת שוטר - לפי סעיף 273 לחוק העונשין**. העבירה הקודמת בה הורשע הנאשם בגזר הדין הקודם, שבו נקבע המאסר המותנה, הנה **ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות על פי סעיף 273 + 25 לחוק העונשין**. הנאשם ביצע אפוא עבירה זהה, ואף חמורה יותר, שכן בניגוד לתיק הקודם בו ביצע ניסיון לתקיפת שוטר, הפעם תקף שוטר בפועל וביצע עבירה מושלמת. העבירה הנוכחית מהווה "עבירה נוספת" לעניין הפעלת התנאי.

בית המשפט העליון קבע כי לצורך הפעלת עונש מותנה, דינה של עבירת ניסיון לעבור את עבירת התנאי המושלמת, כדין ביצוע עבירת התנאי המושלמת עצמה, ודי בניסיון כדי להפעיל את התנאי, זאת בין היתר לנוכח הוראות סעיף 34 לחוק העונשין, שלפיה כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת, חל גם על ניסיון (ע"פ 4517/04 **מסארוה נ' מ"י** (10.3.05)). מבחינת קל וחומר, ועל פי השכל הישר, נכון הדבר כשנאשם מבצע עבירה מושלמת, כשמעל ראשו מרחף מאסר מותנה על ניסיון לבצע את אותה עבירה.

עוד נקבע בפסיקה כי עבירה נוספת המפעילה תנאי אינה רק הרשעה באותה עבירה ממש שאזכרה בגזר הדין הראשון כעבירת התנאי, אלא גם עבירות אחרות אשר מקיימות את יסודות עבירת התנאי (רע"פ 5798/00 **סעיד ריזי נ' מדינת ישראל** (12.2.01), ע"פ 4119/05 **סרגי ארונבייב נ' מדינת ישראל** (6.10.05)), וכי המבחן להפרת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-ענייני - האם התנהגותו הפלילית של הנאשם עליה הועמד לדין ובה הורשע מקיימת את היסודות של עבירת התנאי (ע"פ 49/80 **עמוס מסילתי נ' מדינת ישראל** (16.6.80), 6599/07 **תומר אשואל נ' מדינת ישראל** (18.10.07)) - כך שאף אם הנדון ביצע עבירה חמורה יותר, אשר יסודותיה כוללים גם את יסודות עבירת התנאי, ייחשב כמפר התנאי. הוא הדין ביחס לביצוע עבירה מושלמת, כשהתנאי הוטל בעבירת הניסיון - שכן ברי כי העבירה המושלמת כוללת את יסודות עבירת הניסיון בתוכה.

המסקנה הנה, אפוא, כי עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתיקו הקודם, הינו בר הפעלה

בתיק זה.

סיכום

27. מדובר בנאשם שחטא, לא בפעם הראשונה, בביצוע עבירות כלפי שוטרים. יחד עם זאת, דובר באירוע ספונטני שלא תוכנן, ללא נסיבות מחמירות, ללא פגיעה פיזית בשוטרים, ורף האלימות שננקט לא היה חמור. מאז האירוע חלפו למעלה מארבע שנים בהן לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות נוספות. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל חיי משפחה ועבודה, והפך לאב צעיר לאחרונה. התסקיר אינו ממליץ על כל טיפול, ומתעד קבלת אחריות לא מלאה. סברתי, באיזון כלל השיקולים, ובהתחשב במאסר המותנה המשמעותי שהנו בר הפעלה, כי יש להטיל על הנאשם ענישה בעבודות שרות לתקופה משמעותית, שתכלול את הפעלתו של המאסר המותנה, ואולם תימנע משליחתו של הנאשם למאסר בבית הסוהר.

28. חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.12.20 מצאה את הנאשם מתאים לריצוי עונש המאסר באופן זה.

סוף דבר

29. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 5 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שמשכו 7 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 24326-11-14. המאסר המותנה יופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף למאסר הנוכחי, **כך שהנאשם ירצה בסך-הכל 8 חודשי מאסר, וזאת בדרך של עבודות שירות.**

הנאשם יועסק במשך 5 ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

עונש המאסר ירוצה בבית אבות "סב סנטר" בנוף הגליל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 20/7/2021 אלא אם יורה הממונה על עבודות השרות אחרת לגבי מועד ההתייצבות ומקום הריצוי (המועד המומלץ חלף זה מכבר).

ב"כ הנאשם חופשי לפנות לממונה על עבודות השרות, אם ברצונו לבקש מקום אחר או תאריך אחר להתייצבות, והסמכות נתונה לממונה על עבודות השרות בעניין בקשות מסוג זה.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות כלפי שוטרים, או ניסיון לעבור עבירה זאת, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ד. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל מהיום, שמניינם מיום הפקדת רישיון הנהיגה.

הנאשם הצהיר במעמד הקראת גזר-הדין כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, והצהרתו תשמש תחת הפקדת רישיון לשם תחילת מרוץ הפסילה מהיום.

ה. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום, כל עבירה לפי פקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, מסוג פשע, או אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה.

ו. קנס על סך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. סכום הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים. תשלום ראשון עד יום 10/9/2021 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.